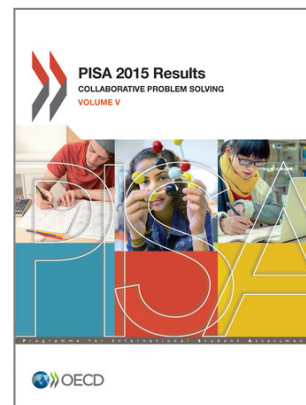

OECD *Multilingual Summaries* PISA 2015 Results (Volume V) Collaborative Problem Solving

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/9789264285521-en

2015. évi PISA-eredmények (V. kötet) Együttműködő problémamegoldás

Összefoglalás magyarul

Napjaink munkahelyein olyan emberekre van szükség, akik a problémákat másokkal együttműködve képesek megoldani. Ám az együttműködés potenciális kihívások elé állítja a csapat tagjait. Lehet, hogy munka megosztása nem egyenlően vagy hatékonyan történik, és lehet, hogy a csapat tagjai olyan feladatokon dolgoznak, amelyekre nem alkalmasak, vagy amelyeket nem szeretnek. Így konfliktus keletkezhet a csapat tagjai között, amely gátolja a kreatív megoldások kidolgozását. Ennélfogva tehát az együttműködés már önmaga is egy készség.

Eddig kevés kísérlet történt annak felmérésére, hogy mennyire hatékonyan működnek együtt a diákok egymással. Az együttműködő problémamegoldás legelső alkalommal történő felméréssel a 2015. évi PISA-felmérés az e téren eddig hiányzó nemzetközileg összehasonlítható adatok pótlásával betekintést enged az országok és a gazdaságok számára abba, hogy hol állnak a diákjaik a más oktatási rendszerekben tanuló diákokhoz viszonyítva. Az együttműködő problémamegoldási felmérésben 52 ország és gazdaság vett részt (32 OECD-ország és 20 partnerország, illetve gazdaság).

Mit árulnak el az adatok?

A diákok teljesítménye az együttműködő problémamegoldás terén

- A szingapúri diákok magasabb pontszámot értek el az együttműködő problémamegoldás terén, mint a felmérésben részt vevő összes többi ország és gazdaság diákjai. A második helyen a japán diákok végeztek.
- Az OECD-átlagát tekintve a diákok mindössze 28%-a csak egyszerű együttműködést igénylő problémákat képes megoldani, már ha egyáltalán képesek a megoldásukra. Ezzel szemben Észtországban, Hongkongban (Kína), Japánban, Koreában, Makaóban (Kína) és Szingapúrban kevesebb mint minden hatodik diák nyújt gyenge teljesítményt az együttműködő problémamegoldás terén.
- Az OECD-országokban a diákok 8%-a csúcsteljesítményt nyújt az együttműködő problémamegoldás terén, azaz képesek a csoportdinamika-tudatosság fenntartására, biztosítani tudják, hogy a csapat tagjai az előre megbeszélte szerepkörüknek megfelelően cselekedjenek, és képesek a véleménykülönbségek és konfliktusok elsimítására, miközben hatékony módszereket határoznak meg a probléma megoldására, és folyamatosan figyelemmel kísérik a megoldás irányába történő előrehaladást.
- Az együttműködő problémamegoldás terén nyújtott teljesítmény pozitív irányú összefüggést mutat a PISA-alaptantárgyakban (természettudományok, szövegértés és matematika) nyújtott teljesítménnyel, de ez az összefüggés gyengébb a más területek között megfigyeltnél.
- Az ausztrál, japán, koreai, új-zélandi és egyesült államokbeli diákok sokkal jobban teljesítenek az együttműködő problémamegoldás terén, mint ahogy az a természettudományos tantárgyak, a szövegértés és a matematika terén elért pontszámaik alapján várható lenne.

A diákok demográfiája és az együttműködő problémamegoldás

- A lányok a felmérésben részt vevő minden országban és gazdaságban sokkal jobb teljesítményt nyújtottak a fiúknál az együttműködő problémamegoldás terén. Az OECD-országok átlagát tekintve a lányok 29 ponttal többet értek el a fiúknál. A legnagyobb különbségek – több mint 40 pont – Ausztráliában, Finnországban, Lettországon, Új-Zélandon és Svédországban voltak megfigyelhetők, a legkisebbek pedig – 10 pontnál kevesebb – Kolumbiában, Costa Ricában és Peruban. Az eredmény ellentétben áll az egyéni problémamegoldást vizsgáló 2012-es PISA-felméréssel, amelyben a fiúk általában jobb teljesítményt nyújtottak a lányoknál.
- Az együttműködő problémamegoldás terén nyújtott teljesítmény pozitív irányú összefüggést mutat a diákok és az iskolák társadalmi-gazdasági profiljával, bár ez az összefüggés gyengébb, mint a három PISA-alaptantárgy terén nyújtott teljesítmény és a társadalmi-gazdasági profil közötti összefüggés.
- Nincsenek jelentős teljesítménybeli különbségek az előnyös és a hátrányos helyzetű diákok, vagy a bevándorló és nem bevándorló diákok között a természettudományos tantárgyak, a szövegértés és a matematika terén nyújtott teljesítményt figyelembe véve. A lányok azonban a fiúknál 25 ponttal magasabb eredményt értek el a három PISA-alaptantárgy terén nyújtott teljesítményt figyelembe véve.

A diákok hozzáállása az együttműködéshez

- A diákok minden országban és gazdaságban általában pozitívan viszonyulnak az együttműködéshez. Az OECD-országok átlagát tekintve a diákok több mint 85%-a egyetért a következő állításokkal: „Jó hallgató vagyok”, „Örülök az osztálytársaim sikereinek”, „Figyelembe veszem, hogy másokat mi érdekel”, „Szeretem fontolóra venni az eltérő nézőpontokat”, „Élvezem a társaimmal való együttműködést”.
- A lányok szinte minden országban és gazdaságban többre értékelik a kapcsolatokat, mint a fiúk, vagyis a lányok a fiúknál gyakrabban értenek egyet azzal, hogy jó hallgatók, örülnek osztálytársaik sikereinek, figyelembe veszik, hogy másokat mi érdekel, és hogy szeretik fontolóra venni az eltérő nézőpontokat.
- A fiúk az országok és a gazdaságok zömében többre értékelik a csapatmunkát, mint a lányok, vagyis a fiúk a lányoknál gyakrabban értenek egyet azzal, hogy jobban szeretnek csapatban dolgozni, mint egyedül, úgy gondolják, hogy a csapatok jobb döntéseket hoznak az egyéneknél, úgy gondolják, hogy a csapatmunka saját hatékonyságukat is növeli, és élvezik a társaikkal való együttműködést.
- Az előnyös helyzetű diákok szinte minden országban és gazdaságban többre értékelik a kapcsolatokat, mint a hátrányos helyzetű diákok, míg a hátrányos helyzetű diákok a legtöbb országban és gazdaságban többre értékelik a csapatmunkát, mint az előnyös helyzetű diákok.
- A három PISA-alaptantárgy terén nyújtott teljesítményt, a nemet és a társadalmi-gazdasági helyzetet figyelembe véve elmondható, hogy minél többre értékelik a diákok a kapcsolatokat, annál jobb teljesítményt nyújtanak az együttműködő problémamegoldás terén. Hasonló összefüggés figyelhető meg a csapatmunka többre értékelése és az együttműködő problémamegoldás terén nyújtott teljesítmény között is.

Tanulói tevékenységek, iskolai gyakorlatok és együttműködési gyakorlatok

- Az együttműködéshez való hozzáállás általában annál pozitívabb, minél nagyobb a diákok fizikai aktivitása, illetve minél több testnevelés órájuk van egy héten.
- Az OECD-országok átlagát tekintve a három PISA-alaptantárgy terén nyújtott teljesítményt, a nemet, valamint a diákok és az iskolák társadalmi-gazdasági helyzetét figyelembe véve elmondható, hogy azok a diákok, akik az iskolán kívül játszanak videojátékokkal, kicsivel alacsonyabb pontszámot értek el az együttműködő problémamegoldás terén azoknál a diákoknál, akik nem játszanak videojátékokkal. Ugyanakkor azok a diákok, akik az iskolán kívül interneteznek, chat alkalmazásokat és közösségi hálózatokat használnak, kicsivel magasabb pontszámot értek el más diákoknál.
- A háztartási munkát végző vagy más családtagokat gondozó diákok mind a csapatmunkát, mind a kapcsolatokat többre értékelik más diákoknál, csakúgy, mint azok a diákok, akik az iskolán kívül személyesen találkoznak vagy telefonon beszélnek a barátaikkal.

Együttműködő iskolák

- Az OECD-országok átlagát tekintve azok a diákok, akiket saját elmondásuk szerint nem fenyegetnek más diákok, 18 ponttal többet értek el az együttműködő problémamegoldás terén azoknál a diákoknál, akiket elmondásuk szerint évente legalább néhány alkalommal megfenyegettek. A diákok emellett 11 ponttal többet értek el az olyan iskolatársak számának minden 10 százalékpontos növekedésére vetítve, akiket elmondásuk szerint nem fenyegetnek más diákok.
- A diákok magasabb pontszámot értek el az együttműködő problémamegoldás terén, ha ők maguk vagy iskolatársaik arról számoltak be, hogy a tanárok korrektül bánnak a diákokkal – ez még a természettudományos tantárgyak, a szövegértés és a matematika terén nyújtott teljesítményt figyelembe véve is igaz.

Mit jelentenek a PISA-eredmények a politika számára

Az oktatási rendszerek segíthetnek a diákok együttműködési készségeinek fejlesztésében. A testnevelés például számos természetes lehetőséget kínál az együttműködő tevékenységek beágyazására, valamint a szociális készségek és az együttműködő hozzáállás fejlesztésére. Az eredményekből az is kiderül, hogy az osztálytermi sokszínűséghez jobb együttműködési készségek társulnak.

A jelentés arra is rámutat, hogy a pozitív iskolai kapcsolatok előmozdítása előnyösen hat a diákok együttműködő problémamegoldási készségeire és az együttműködéshez való hozzáállásukra, különösen akkor, ha a diákok ezeknek a kapcsolatoknak a közvetlen résztvevői. Az iskolák szervezhetnek olyan szociális tevékenységeket, amelyek elősegítik a konstruktív kapcsolatok kialakulását és erősítik az iskolához való kötődést, képzést tarthatnak a tanároknak az osztály kezelése témájában, és egész iskolára kiterjedő rendszert dolgozhatnak ki az iskolai bántalmazás (bullying) megelőzésére és kezelésére. A szülők is nagy szerepet játszhatnak ebben, hiszen az együttműködés otthon kezdődik.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!!

© OECD (2017), *PISA 2015 Results (Volume V): Collaborative Problem Solving*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264285521-en